

Crura tegunt squamæ flauo distincta metallo;
 Ast unguis roseus pingit honore color.
 Effigies inter pauonis mista figuram
 Cernitur, & mistam Phasidis inter auem
 Magniciem, terris Arabum quæ gignitur ales,
 Vix æquare potest: seu fera, seu sit auis.
 Non tamen est tarda, ut uolucres, quæ corpore magno
 Incessus pigros per graue pondus habent.
 Sed leuis & uelox regali plena decore,
 Talis in aspectu se exhibet usq; hominum.
 Conuenit Aegyptus tanti ad miracula uisus,
 Et raram uolucrem turba saluat ouans.
 Protinus insculpunt sacro in marmore formam,
 Et signant titulo remq; diemq; nouo.
 Contrahit in cœtum sese genus omne uolantum:
 Nec prædæ memor est ulla, nec ulla metus.
 Alituum stipata choro uolat illa per altum,
 Turbaq; prosequitur munere læta pio.
 Sed postquam puri peruenit ad ætheris auras,
 Mox redit ista, suis conditur ille locis.
 Hæc fortunatæ sortis fatiq; uolucris,
 Cui de se nasci præstitit ipse deus.
 Fœmina, uel mas hæc, uel neutrum sit mage, felix,
 Felix, quæ Veneris fœdera nulla colit.
 Mors illi Venus est, sola est in morte uoluptas,
 Vt possit nasci, hæc appetit ante mori.
 Ipsa sibi proles, suus est pater, & suus hæres,
 Nutrix ipsa sui, semper alumna sibi.
 Ipsa quidem sed non eadem, quia & ipsa, nec ipsa est,
 Aeternam uitam mortis adepta bono.

L ▶ COELII LACTANTII FIRMIA

NI DE RESVRRECTIONIS DOMINICAE DIE.

ALVE festa dies toto uenerabilis æuo,
 Qua deus infernum uicit, & astra tenet.
 Tempora florigero rutilant distincta sereno,
 Et maiore poli lumine porta patet.
 Altius igniuomum solem cœli orbita ducit,
 Qui uagus oceanas exit, & intrat aquas.
 Armatus radijs elementa liquentia lustrans
 Hac in nocte breui tendit in orbe diem.
 Splendida syncero producant æthera uultu,
 Latitiamq; suam sydera clara probant.
 Terra ferax uario fundit munuscula cultu;
 Quum bene uernarit, reddit & annus opes.
 Mollia purpureum pingunt uiolaria campum;
 Prata uirent herbis, & micat herba comis.

L. COELII LACTANTII CARMEN

Paulatim subeunt stellantia lumina florum,
 Floribus arrident gramina cuncta suis,
 Semine deposito late seges exilit aruis,
 Spondens agricolæ uincere posse famem.
 Caudice defecto lachrymat sua gaudia palmes:
 Vnde merum tribuat, dat modo uitis aquam,
 Cortice de matris tenera lanugine surgens,
 Præparat ad partum turgida gemma sinum,
 Subcæ hyemis tempus foliorum crine refuso,
 Iam reparat uiridans frondea tecta nemus.
 Mistra salix, abies, corylus, filer, ulmus, acer, nux,
 Plaudit quæq; suis arbor amœna comis.
 Constructura fauos apes hinc aluearia linquens,
 Floribus instrepitans poplite mella rapit.
 Ad cantus reuocatur auis, quæ carmine clauso
 Pigrrior hyberno frigore muta fuit.
 Hinc philomela suis attemperat organa cannis,
 Fitq; repercusso dulcior aura melo.
 Ecce renascentis testatur gratia mundi,
 Omnia cum domino dona redisse suo.
 Nanq; triumphantū post tristitia tartara Christo,
 Vndiq; fronde nemus, gramina flore fauent.
 Legibus inferni oppressis, super altra meantem
 Laudant rite deum lux, polus, arua, fretum.
 Qui crucifixus erat, deus ecce per omnia regnat,
 Dantq; creatori cuncta creata precem.
 Mobilitas anni, mensum, lux alma dierum,
 Horarum splendor, stridula cuncta fauent.
 Hinc tibi sylua comis, plaudit quoq; campus aristis:
 Hinc grates tacito palmite uitis agit.
 Hinc tibi nunc auium resonant uirgulta susurro:
 Has inter nimio passer amore canit.
 Christe salus rerum, bone conditor, atq; redemptor,
 Vnica progenies ex deitate patris.
 Irrecitabiliter manans de corde parentis,
 Verbum subsistens, & patris ore potens.
 Aequalis, concors, socius, cum patre coæuus,
 Quo sumpsit mundus principe principium.
 Aethera suspendis, sola congeris æquora fundis,
 Quæq; locis habitant, quæ moderata uigent.
 Qui genus humanum cernens mersum esse profundo,
 Utq; hominem eriperes, es quoq; factus homo.
 Nec nostro tantum uoluisti è corpore nasci,
 Sed caro, quæ nasci pertulit atq; mori.
 Funeris exequias pateris nouus autor & orbis,
 Intra mortis iter dando salutis opem.
 Tristitia cessarunt infernæ uincula legis,
 Expauitq; chaos luminis ore premi,

Depereunt

Depereunt tenebræ Christi fulgore fugatæ,
 Aeternæ noctis pallia crassa cadunt.
 Sollicitam sed redde fidem precor alma potestas,
 Tertia lux redijt, surge sepulte meus.
 Non decet ut uili tumulto tua membra tegantur,
 Non precium mundi uilia saxa premant.
 Indignum est, cuius clauduntur cuncta pugillo,
 Vt tegat inclusum rupe uetante lapis.
 Linthea tolle precor, sudaria linque sepulchro,
 Tu fatis es nobis, & sine te nihil est.
 Solue catenatas inferni carceris umbras,
 Et reuoca sursum quicquid ad ima ruit.
 Redde tuam faciem, uideant ut secula lumen,
 Redde diem, qui nos te moriente fugit.
 Sed planè implesti remeans pie uictor olympum.
 Tartara pressa iacent, nec sua iura tenent.
 Inferus insaturabiliter caua guttura pandens,
 Qui raperet semper, fit tua præda deus.
 Eripis innumerum populum de carcere mortis,
 Et sequitur liber, quo suus autor abis.
 Euomit absorptam pauide fera bellua plebem,
 Et de fauce lupi subtrahit agnus oues.
 Hinc tumulum repetens post tartara carne resumpta,
 Belliger ad cœlos ampla trophæa refers.
 Quos habuit pœnale chaos, iam reddidit iste,
 Et quos mors peteret, hos noua uita tenet.
 Rex facer ecce tui radiat pars magna trophæi,
 Quum puras animas sacra lauacra beant.
 Candidus egreditur nitidis exercitus undis,
 Atq; uetus uitiū purgat in amne nouo.
 Fulgentes animas uestis quoq; candida signat,
 Et grege de niueo gaudia pastor habet.
 Additur hac felix concors mercede sacerdos,
 Qui dare uult domino dupla talenta suo.
 Ad meliora trahens gentili errore uagantes,
 Bestia ne raperet, munit ouile dei.
 Quos prius Eua nocens infecerat, hos modo reddit
 Ecclesiæ pastor ubere lacte sinu.

FINIS.